

SÖZÜN SEVGİSİYLƏ YAŞAYAN ŞAIR

Ömrünün ilk gənclik illerindən indiki günlərimizə qədər kövrək şair qəlbinin közərtisi ilə özünün bənzərsiz poetik dünyasının dolaylarından adlayıb, ömrünün yetmişinci aşırısında da gəncliyə xas olan bir həvəslə yazış-yaradan istəkli şair dostum Ramiz İsmayıllı sözün sevgisiyə yaşayın söz adamıdır. Yetmiş il qabaq cənnət timsali oğuz elimiz Gədəbəyin Kiçik Qaramurad kəndində dünyaya göz açan şair, dağlardan üzü aşağı uzanan "söz ciğiri" ilə addimlaya-addimliyə ədəbi aləmin ən istedadlı, ən qaynar təbli "sakinlərindən" biri olduğunu çeşidli qəzət-jurnallarda dərc olunan şeirləri və nəşr etdirdiyi kitabları ilə ortaya qoyub.

Gədəbəy elimizin Azerbaycan ədəbiyatına bəxş etdiyi görkəmli söz ustadlarından İlyas Tapdıq, Dəmir Gədəbəyli, Musa Ələkbərli və Polad Qasımovun zaman-zaman verdikləri xeyir-duaların işığında pərvazlanan şair, illər keçdikcə imzasını tanıtmağa, çoxsaylı oxucuların sevgisini qazanmağa nail olub. Ali məktəbi bitirəndən sonra ömrünün yarıdan çoxunu özünün ikinci ata yurduna hesab etdiyi Mingəçevirdə yaşayıb işləyən, dünyaya göz açan övladlarına vətən sevgisi, ata məhəbbəti bəxş edən Ramiz İsmayılla iş yoldaşları səmimi-vəfəli bir dost, mingəçevirli yazarlar isə istedadlı şair-publisist kimi yüksək dəyər veriblər.

Ramiz müəllim bir neçə il qabaq ailə vəziyyəti ilə əlaqədar paytaxt Bakıya üz tutub, burada yaşasa da, ömrünün ən qaynar çağlarının şahidi olan Mingəçevirdən, burada qoyub getdiyi dost-tanışlarından, istəkli qohum və qələm dostlarından uzaqda olduğunu heç vaxt təsəvvürünə belə gətməyib. Bir sözlə, bu günün özündə də şairin qəlbini Mingəçevirlə - bir söz adamı kimi dəyər qazandığı məkanla elə qırılmaz tel-lərlə bağlıdır ki, onu heç əsən küləklər-acı rüzgarlar belə qoparmağa qadir deyil. Bu ülfət-ünsiyyət şairin Bakıya köçüb getdiyi vaxtlarda qələmə aldığı "Bir şair ayrılır Mingəçevirdən" adlı şeirində də özünü biruze verməkdədir. Əvvəldən axıracan səmimi duyğularla, ayrılıq həsrətiyle səsləşən bu şeirdən bir şair qəlbinin yurd yanğısı, səsi-harayı duylamaqdadır:

„Duymuşdu eşq adlı bələni burda,
Sevmişdi nərgizi, lalanı burda.
Böyüdü bir cüt də balanı burda-
Bir şair ayrılır Mingəçevirdən.

... Hər bağda-bağçada izi qalacaq,
Dostların qəlbində sözü qalacaq.
İlahə adında qızı qalacaq -
Bir şair ayrılır Mingəçevirdən.

Bakıda yaşadığı ilk vaxtlarda Ramiz müəllimin ürəyi Mingəçevirin həsrətiyle sızlasa da, şükrükler olsun ki, günlər keçdikcə o, paytaxt Bakıya-onun izdihamlı küçələrinə, evlərin-binaların soyuq sıfətinə, buradakı çeşidli ədəbi aləmə öyrəşdi, şeirləri ayrı-ayrı mətbuat orqanlarına ayaq açdı. Yaradıcılığı söz sərrafları tərəfindən təqdir edildi, oxucularının sayı günbə-gün çoxaldı. Ramiz İsmayılin insanlara nəcib hissələr, lirik duyğular, vətən-yurd sevgisi aşıllayan şeirləri kimi, onun nəşr əsərləri də

ürəyə yatımlı, dəyərli-gərəklidir. O, bar ağacı kimi məhsuldar, köhnə əkinçi dədələrimiz kimi açıq "söz süfrəsindəki" misralarını hamıyla-özü də heç kesdən təmənna ummadan bölməyə hazır olan sənətkardır. Aşağıda dediyi kimi:

Ocaqlar gur yansın, köz mənə bəsdir,
Bircə cüt mehriban göz mənə bəsdir.
Könül sevindirən söz mənə bəsdir-
Ürəyim şeir yaz deyir-yazıram...

İnanıram ki, son yetmiş il ərzində acı-lı-şirinli ömür yaşayan, istedadlı bir söz adamı kimi şeirdən-şeirə püxtələşərək çoxları üçün əlcətməz-ünyetməz olan poetik zirvədə dayanan Ramiz müəllim bundan sonra da hamımızı yeni-yeni yaradıcılıq uğurları ilə sevindirəcək, söz mülküni qələmə aldığı əsərləri ilə zənginləşdirəcəkdir. Elə bu isteklə də şair dostuma könül xoşluğu, övlad sevinci, oxucu sevgisi arzulayıram. Yetmiş yaşın mübarək, Ramiz müəllim.

İsmayıllı İmanzadə,
AYB Mingəçevir bölməsinin sədri,
şair-publisist